

DOR

STOMFF ANDREI AUREL

DOR

Mi-e dor de câmpul înflorind
În zumzet moale de albine.
Mi-e dor în iarbă să mă-ntind
Și mi-e atâta dor de tine.

De mult n-am ascultat stejarii
Șoptindu-și cântul ancestral.
Iar pașii, mă tot duc, hoinarii,
În luminișul de sub deal.

Acolo, soarele nu arde
Ci mângâie cu raze blânde.
De ce ești oare-asa departe?
Mi-e dor de buzele-ți arzânde!

Mi-e dor de crângul cel bătrân
În care ne pierdeam hai-hui,
Și când doar stelele rămân,
Mi-e dor de ochii tăi căprui!

În cântec de privighetori,
Zorii se nasc să te alinte.
Mi-e dor de rouă și de flori.
Mi-e dor de gura ta fierbinte!

Mi-e dor de galbenul uriaș
Al soarelui topit pe stânci.
Mi-e dor de micul pârâiaș.
Mi-e dor de ochii tăi adânci!

Mi-e dor de mângâierea ta
Ce o aștept și nu mai vine.
Sunt vinovat iubirea mea
Că mi-e atâta dor de tine?